

for at være klarere. Det maa vistnok bero paa noget, som ogsaa den ærede sidste Taler talte om, at det saa saa indviklet ud. Det maa bero paa, at alle de øvrige Bestemmelser ere uforandrede, som Folketinget har vedtaget dem. Det har været mig om at gøre ikke at forandre et eneste Ord i Folketingets Forslag ud over det, som var nødvendigt for at rette disse to væsentlige Mangler i det. Jeg skal ikke nægte, at den øvrige Del af Folketingets forskellige Paragraffer paa dette Omraade paa visse Punkter frembyder Vanskeligheder for en Forstaaelse ogsaa for mig. Men paa disse to Punkter, som her er Tale om, tror jeg ikke, det lader noger tilbage at ønske i Retning af Tydelighed. Jeg vil foreløbig lade Uklarheden staa for Folketingets Regning, thi jeg kan ikke tænke mig, at de Ændringsforslag, der ere stillede — hvilket man vil kunne finde ud af ved at sammenligne Folketingets Forslag med Landstingsudvalgets, det er jo to Alineaer — skulde kunne betegnes som paa nogen Maade vanskelige at forstaa. Tværtimod ere de meget kortere og mere letfattelige end de Bestemmelser i Folketingets Forslag, som paa det Punkt udgaa.

Med Hensyn til Aktieselskabers Beskatning har Udvalget ikke stillet noget Forslag til Ændring. Hele dette Afsnit, saavel som Afsnittet om juridiske Personers Beskatning, forbliver efter Udvalgets Indstilling uforandret. Det kan jeg naturligvis kun glæde mig over, men jeg vil allerede i Dag minde om, at jeg ved første Behandling af Lovforslaget her paa Foranledning af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (G. Hansen) kom ind paa Spørgsmaalet om Rederivirksomhedens Beskatning, for saa vidt denne Virksomhed fremtræder under Form af Aktieselskab. Jeg fremsatte den Gang en Række Betragtninger, som maatte lede til det Resultat, at der kunde være skellig Grund til at gøre Undtagelse for Skibsrederiets Vedkommende. Jeg skal ikke her komme ind paa Vidtløftigheder, men kun anføre den mest slaaende Foranledning, der kunde være til at gøre Undtagelse her. Det Argument, som man plejer at anføre for Aktieselskabernes Beskatning, er jo det, at de bør bidrage til den Kommune, hvori de findes, fordi de ofte paaføre den store Udgifter, og at de, for saa vidt de oprettes der for at træde i Stedet for til Stede værende Enkelt personer, ville bevirke, at Kommunen mister en Skatteindtægt, som den hidtil har haft. Dette Argument vil jo ikke kunne gøres gældende over for

Skibsrederier; disse paaføre ganske sikkert ikke Kommunerne nogen Udgift af den paaviselige Beskaffenhed, som industrielle Foretagender kunne gøre det. For mange af disses Vedkommende gælder det, at Skibene ikke nogen Sinde opholde sig i danske Farvande, endsige medføre nogen Bebyrdelse for Kommunen. Jeg vil i Henhold hertil tillade mig mellem 2den og 3die Behandling at konferere med det ærede Udvalg for eventuelt at faa Understøttelse til ved 3die Behandling at stille Forslag om Fritagelse for disse Virksomheder fra den ny Beskatning. Der er jo i den senere Tid paa flere forskellige Maader kommet Ønsker frem fra Regering og Rigsdag om endelig ikke yderligere at belaste denne Næringsdrift, eftersom man saavel gennem Toldloven som gennem Konsulatloven har belastet den tilstrækkeligt, saa at der endogsaa er Fare for, at den ikke kan optage Konkurrencen med Udlandet. Jeg vil da haabe først hos det ærede Udvalg og senere hos det høje Ting at kunne finde Støtte for et Forslag i denne Retning, saa at de ikke igen fik Lejlighed til at beklage sig.

Hvad Ændringsforslagene Nr. 16—24 angaar, vedrøre de den nu af Udvalget foreslaaede Ejendomskyld til fuldstændig Afkræftelse af det nugældende Hartkorn. Jeg udtalte ved 1ste Behandling, at det havde været Regeringens stærke Ønske, om man kunde være kommet til at stille Forslag om den fuldstændige Afskaffelse af den sognekommunale Hartkornsskat. Det havde været meget under Overvejelse, og der havde været stærke Ønsker oppe i den Henseende overensstemmende med de Ønsker, der have været fremsatte saa stærkt og saa mange Gange i Rigsdagens forskellige Afdelinger. Naar man ikke var gaaet dertil, men havde foreslaaet Indførelsen af en Slags gammelkommunal Hartkornsskat, saaledes at den nuværende ikke maatte stige, og saaledes at hvor den var over 16 Kr., skulde Ejendomsskyld indføres for det overskydende, og hvor den var under 16 Kr., skulde den altsaa overføres for, hvad den maatte overstige det nuværende Beløb; naar man havde gjort det, var det, fordi man var af den Mening, at de Ejendomme, som i Korthed kunne benævnes de bygningsafgiftspligtige Ejendomme, som altsaa svare Skat til Staten, og som hidtil have været fritagne for at svare Skat til Kommunen, vilde blive haardt medtagne, dersom de skulde tages fra Bunden af, om jeg saa maa sige, regnet lige med Hartkornet ved en Lovfor-